

defines the constituent elements of the system of proprietary rights according to the legislation of Germany, reveals the concept, content and features of this rights. Attention is drawn to the fact that property right has detailed regulation in German law and widely used in practice.

The main proprietary right for German Civil Code is property rights, which may be complete or incomplete (limited). The proprietor can behave with things at its own discretion and eliminate others from any influence on it. Partial property rights is regarded as a form of limited real rights. The Civil Code of Germany does not define the legal category of «property rights» and does not specify the content of subjective property right through powers of the owner.

Possession in Civil Code of Germany defined not as a right, but as a fact which captures and confirms certain things. Accordingly, the property right and possession under opposed to each other as right and fact. German civil law distinguishes two types of possession - direct and indirect.

The system of real rights to other people's things in Germany are well represented and includes easements (land easements, usufruct, limited personal easement), inheritance law development, preferential right to purchase, real encumbrance, recognisance. In the Civil Code of Germany the object of usufruct may be the thing, the right and the property.

Under the provisions of German Civil Code it can be distinguished three types of pledges 1) mortgage; 2) pledge movable things; 3) pledge rights.

Each of these types of proprietary rights receives detailed regulation in the German Civil Code and have high degree of abstraction, respectively, can resolve a wide range of relationships.

Keywords: proprietary rights, possession, property rights, real rights to someone else's property, easement, inheritance law of building leasehold, preferential right to purchase collateral.

Данилюк М.Б.

ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ НАЙМЕНУВАННЯ КОРПОРАТИВНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ФОНДІВ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

УДК 347.191.1:334.012

Постановка проблеми. Стан економіки України потребує вирішення багатьох кардинальних проблем і, насамперед, розроблення шляхів виходу з фінансово-економічної кризи. Важливим фактором для успішного розвитку країни завжди були інвестиції. У розвинутих ринкових економіках, зазначають науковці, інвес-

тиційні фонди вважаються одними із найпотужніших інвесторів, які залучають та акумулюють кошти індивідуальних інвесторів, перетворюючи їх на інвестиційні ресурси. Однак для залучення інвестицій держава повинна створювати дієві механізми, які б гарантували інвесторам прозорість залучення і використання грошових коштів та максимально можливу їх захищеність. Вказаним механізмом для залучення інвестицій покликані бути інститути спільного інвестування (корпоративні інвестиційні фонди та пайові інвестиційні фонди). Однак, на сьогодні, вони відіграють незначну роль у залученні інвестицій в економіку, а недосконалість регулювання їх правового статусу ще в більшій мірі зменшує той економічний ефект, на який вони спроможні.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблемами діяльності юридичних осіб корпоративного типу займалися В.І. Борисова, О. М. Вінник, В. А. Васильєва, Ю. М. Жорнокуй, А. В. Зеліско, О. І. Зозуляк, О. Р. Кібенко, К. О. Кочергіна, І. М. Кучеренко, І. Б. Саракун, І. В. Спасибо-Фатєєва, П. П. Черевко та ін. Окремі аспекти діяльності інститутів спільного інвестування розглядалися у працях В. І. Бірюкова, І. В. Борисова, О. А. Слободяна, О. П. Суц. Проте сучасний стан наукових досліджень відзначається їх концентрацією на загальних питаннях щодо юридичних осіб, окремих їх організаційно-правових форм. Комплексного дослідження цивільно-правового статусу саме корпоративних інвестиційних фондів не проводилося. Увага науковців щодо корпоративних інвестиційних фондів зосереджувалася в основному на господарсько-правових та економічних аспектах.

Мета статті. Метою нашої статті є дослідження проблемних аспектів найменування корпоративних інвестиційних фондів, яке є основним засобом індивідуалізації їх в якості суб'єктів цивільних правовідносин.

Виклад основного матеріалу. Для цивільних відносин, зазначає Л. В. Федюк, важливе значення має проблема виділення конкретної юридичної особи серед великої кількості їх учасників. Юридична особа вступає у цивільні правовідносини певним чином виділяючись, ідентифікуючи себе серед інших учасників цивільного обороту, набуває і здійснює права та обов'язки від свого

імені [1, с.200]. Згідно ст. 90 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) юридична особа повинна мати своє найменування, яке містить інформацію про її організаційно-правову форму [2]. Особливі вимоги щодо найменування юридичної особи можуть встановлюватися і спеціальними законами [3, с.149]. Наділення КІФ статусом юридичної особи спонукає до необхідності з'ясування питання про цивільно-правові особливості найменування даної юридичної особи приватного права, оскільки, як слушно наголошує О. В. Дзера, саме найменування є одним із найважливіших атрибутів, за допомогою якого здійснюється ідентифікація юридичної особи [3, с.149]. Під найменуванням, зазначає І. А. Бірюков, юридична особа виступає у цивільному обороті як суб'єкт цивільних правовідносин [4, с.114].

Найменування юридичної особи зазначається в її установчих документах і вноситься до Єдиного державного реєстру юридичних осіб [4, с.115]. Установчими документами, згідно ст. 11 ЗУ „Про ІСІ” є статут, який повинен містити відомості про повне найменування КІФ українською мовою [5]. Практикуючим юристам, зазначає О. А. Слободян, знайома проблема вибору найменування ІСІ, яке пов'язане із тим, що чинне законодавство практично не визначає його особливості [6, с.202]. Наказом Міністерства юстиції України від 05.03.2012 № 368/5 затверджені вимоги щодо написання найменування юридичної особи або її відокремленого підрозділу. Відповідно до ч. 6 ст. 11 ЗУ „Про ІСІ” та п. 2.10 Вимог – у найменуванні корпоративного фонду, наведеному в його статуті, обов'язково зазначаються слова „корпоративний інвестиційний фонд”, тип, вид, клас (у разі якщо фонд є спеціалізованим або кваліфікаційним) фонду та належність його до біржового або венчурного фонду. Словосполучення „корпоративний інвестиційний фонд” може використовуватися лише в найменуванні інститутів спільного інвестування, створених згідно із Законом України „Про ІСІ” [5; 7]. Ч. 3 ст. 90 ЦК України [2] та ст. 17 Закону України „Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань” встановлюють, що найменування юридичної особи повинно включатися до Єдиного державного реєстру юридичних

осіб та фізичних осіб – підприємців [8]. Відповідно до наведеного Закону кожна юридична особа повинна мати найменування, яке складається з двох частин – організаційно-правової форми і назви. Найменування юридичної особи має містити інформацію про характер її діяльності. ЗУ „Про ІСІ” не уточнює зміст поняття „повне найменування”, а якщо звернутись до Вимог, то можемо зробити висновок, що законодавець орієнтує нас на те, що організаційно-правова форма таким чином підміняється поняттям „корпоративний інвестиційний фонд”. Вказане вступає у суперечність із нормами того ж Закону „Про ІСІ”, ст. 8 якого вказує на створення КІФ в формі акціонерного товариства (далі – АТ). Однак дана норма не містить вказівки на його тип – публічне чи приватне акціонерне товариство. Стаття ж 11 Закону містить вимоги до відомостей, що зазначаються у статуті даної юридичної особи, і в частині про тип КІФ, вказує, що корпоративний фонд може бути відкритого, інтервального та закритого типу. Поняття та характеристика перерахованих типів наводиться в ст. 7 ЗУ „Про ІСІ” [5]. Відмінність між наведеними типами ІСІ залежить від порядку викупу акцій фондом на вимогу учасника. Поняття публічного та приватного АТ міститься в ст. 5 та ст. 24 Закону України „Про акціонерні товариства” (далі – ЗУ „Про АТ”), згідно із якими публічне акціонерне товариство може здійснювати публічне та приватне розміщення акцій [9]. Отже, основна відмінність в них полягає у засобі розподілу акцій. Можемо констатувати розбіжність застосування поняття типу КІФ в Законах „Про ІСІ” та „Про АТ”. Згідно Закону України „Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)” від 15.03.2001 № 2299-III (далі Закон № 2299-III), який діяв до 1 січня 2014 року, КІФ утворювались у формі відкритого акціонерного товариства [10]. А оскільки корпоративний фонд, згідно ст. 8 згаданого закону, створювався відповідно до законодавства з питань діяльності АТ з урахуванням особливостей встановлених Законом №2299-III, то, відповідно, коли вступили в силу зміни до законодавства про АТ, фактично корпоративні фонди стали публічними АТ. Законом України „Про інститути спільного інвестування”, який вступив в силу 1 січня 2014 року, передбачається,

що дія цього закону не поширюється на акціонерні товариства, які створені, діють та припиняються відповідно до законодавства про ІСІ. І, аналогічно в ЗУ „Про ІСІ” зазначено, що законодавство про АТ не застосовується до регулювання діяльності корпоративних фондів. Таким чином, виходить, що найменування КІФ не містить вказівки на його організаційно-правову форму – АТ, а також вказівки на належність його до публічних АТ. Водночас, п. 3. ч. 1 ст. 3 ЗУ „Про АТ” вказує, що словосполучення „акціонерне товариство” та похідні від нього у своєму найменуванні можуть використовувати лише юридичні особи, які зареєстрували в установленому порядку випуск власних акцій та функціонують відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених законами, та юридичні особи – корпоративні інвестиційні фонди, які створені та функціонують відповідно до законодавства, що регулює діяльність у сфері спільного інвестування. Ч. 1 ст. 3 цього ж Закону зазначає – повне найменування акціонерного товариства українською мовою повинне містити назву його типу (публічне чи приватне) і організаційно-правової форми (акціонерне товариство) [9]. Отже виходить, що наведені норми ЗУ „Про АТ” все ж таки застосовуються до КІФ, хоча вказівки на даний факт ЗУ „Про ІСІ” не містить.

Викладене свідчить про те, що норми Закону „Про ІСІ” мають містити загальні положення про найменування КІФ, передбачаючи при цьому, що останнє має містити не лише словосполучення КІФ та належність його до визначених у Законі видів, але й вказівку на організаційно-правову форму – АТ. Потрібно зазначити на те, що при регулюванні статусу інших модифікованих форм АТ із статусом фінансових установ та виключною правоздатністю законодавець використовує саме такий механізм визначення їх найменування. Наприклад, згідно із ст. 15 Закону „Про банки і банківську діяльність” найменування банку має містити слово „банк”, а також вказівку на організаційно-правову форму банку [11]. Вважаємо, що відсутні будь-які аргументовані перешкоди щодо незастосування такого ж механізму вимог до найменування у сфері діяльності КІФ.

Додатковими особливими вимогами для найменування КІФ є належність їх також до певного виду та класу, в якому вони мо-

жуть створюватися. ЗУ „Про ІСІ” вказує, що КІФ можуть бути чотирьох видів: диверсифікованого, недиверсифікованого, спеціалізованого та кваліфікаційного. Відмінність між видами полягає у тому, в який клас активів вони здійснюють інвестування. Щодо класу, то суть даного поняття не розкривається, а тільки зазначається, що найменування КІФ повинно містити відомості про клас інвестиційного фонду. Ще однією класифікацією КІФ є те, що вони можуть належати до венчурного або до біржового фонду. Відповідно до ч. 9 ст. 7 даного Закону біржовими ІСІ можуть бути відкриті спеціалізовані інвестиційні фонди класів, зазначених у пунктах 5 і 6 частини п’ятої цієї статті, тобто індексні фонди та фонди банківських металів. Венчурний фонд, зазначено в ч. 10 ст. 7, є недиверсифікований ІСІ закритого типу, який здійснює виключно приватне розміщення цінних паперів ІСІ серед юридичних та фізичних осіб [5].

Якщо проаналізувати норми ст. 7 Закону „Про ІСІ” „Класифікація інституту спільного інвестування”, можна зробити висновки про те, що належність їх до одного із видів визначає автоматично також належність їх місце в інших класифікаціях ІСІ. Наприклад, згідно із п. 2 ст. 7 Закону ІСІ закритого типу може бути лише строковим; згідно із п. 8 ст. 7 Закону спеціалізований та диверсифікований ІСІ може бути лише відкритого типу тощо. Таким чином, вважаємо, що у найменуванні КІФ за таких умов не потрібно вказувати належність його до абсолютно усіх класифікаційних рівнів. Окрім того, проблема „перенавантаженості” найменування КІФ в результаті наявності численних класифікацій ІСІ повинна вирішуватися, на нашу думку, передбаченням в Законі можливості існування не лише повного, але й скороченого найменування КІФ. Відповідно ж до п. 2 ст. 11 Закону „Про ІСІ” у статуті КІФ має міститися лише повне найменування КІФ. У той же час, щодо подібних вимог у сфері регулювання інших модифікованих форм АТ із статусом фінансової установи законодавець передбачає можливість двох варіантів найменувань. Наприклад, згідно із ст. 16 Закону „Про банки і банківську діяльність” статут банку має містити найменування банку (повне та скорочене) [11]. Вважаємо, що у статуті КІФ також має вказуватися повне та ско-

рочене найменування, що вирішить проблему перенавантаженості найменування КІФ на практиці.

Звернення до практики свідчить, що КІФ використовують такі найменування: ПАТ ЗНВКІФ „Еверест” (публічне акціонерне товариство закритий недиверсифікований корпоративний інвестиційний фонд); АТ ЗНВКІФ „ФЕУ ФІНАНС” (акціонерне товариство закритий недиверсифікований корпоративний інвестиційний фонд) та ін. [12]. Тобто в наведених найменуваннях вказується організаційно-правова форма, тип та вид КІФ. Здебільшого, на практиці найменування КІФ містить вказівку про належність його до публічних акціонерних товариств. З цього приводу варто зазначити наступне: ЗУ „Про ІСІ” не передбачає поділу КІФ на публічні та приватні АТ, а, враховуючи те, що ЗУ „Про АТ” до КІФ не застосовується, то можемо припустити недоцільність вказівки у найменуванні КІФ належності до публічних АТ. Водночас, така потреба існує не лише в силу належності КІФ до організаційно-правової форми АТ, але й в силу тієї обставити, що КІФ можуть функціонувати залежно від способу розміщення акцій як ПАТ ти ПрАТ. Наприклад, КІФ відкритого та інтервального типу функціонують як ПАТ. Щодо венчурних фондів в ч. 10 ст. 7 ЗУ „Про ІСІ” зазначається, що ними є недиверсифіковані ІСІ закритого типу, які здійснюють виключно приватне розміщення цінних паперів ІСІ серед юридичних та фізичних осіб [5]. Отже, венчурний КІФ здійснює виключно приватне розміщення цінних паперів, а тому застосування в його найменуванні вказівки про публічне акціонерне товариство (наприклад: Публічне акціонерне товариство „ВЗНКІФ” „Унібудінвест”; Публічне акціонерне товариство „ЗНВКІФ „Скло-інвест” тощо [12]) суперечить наведеним нормам ЗУ „Про ІСІ”. Такий ІСІ фактично функціонує як ПрАТ. Відповідно ігнорувати поділ АТ на приватні і публічні у найменуванні КІФ ми не можемо. Тому піднімається питання або потреби застосування до КІФ положень ЗУ „Про АТ” або вказівки у спеціальному Законі поділу КІФ у формі АТ на публічні і приватні.

Водночас, ЗУ „Про ІСІ” передбачаючи існування венчурних закритих КІФ фактично у вигляді приватних АТ (за способом роз-

міщення акцій) не передбачає кількісного обмеження щодо акціонерів, так як це встановлено в ЗУ „Про АТ” (ч. 2 ст. 7). Як свідчить практика це найбільш поширений вид фондів, які існують і тому, виникає питання про те, чи можна ігнорувати цей факт і говорити тільки про публічні КІФ, якщо більшість із них діють як приватні.

В основі усіх викладених проблем щодо найменування КІФ знаходиться єдине питання, яке існує на сьогодні у практиці: в якій формі сьогодні створювати КІФ? [13, с.285-286]. Дана позиція була висловлена ще в 2010 році, однак вона є актуальною і на сьогодні, оскільки в найменуванні застосовується кілька підходів до типізації фондів. Вказане зумовлене невизначеністю законодавця щодо природи організаційно-правової форми КІФ. Адже фактично він підміняє організаційно-правову форму АТ конструкцією КІФ, породжуючи припущення про належність КІФ до самостійної організаційно-правової форми. З приводу самостійності організаційно-правової форми КІФ, як і інших юридичних із виключною правоздатністю, сучасна наука містить кілька концепцій. В даному випадку ми вважаємо за потрібне приєднатися до позиції І. В. Борисова. Вчений критично оцінює позицію вчених, щодо виокремлення спеціальних організаційно-правових форм юридичних осіб, зокрема, позицію К. О. Кочергіної, яка виділяє базовий та похідний спектр організаційно-правових форм господарських товариств. Учений зазначає, що виокремлення спеціальних організаційно-правових форм дещо дисонує із загальноприйнятими доктринальними положеннями щодо класифікації організаційно-правових форм, оскільки, відносячи кредитну спілку, недержаний пенсійний фонд, страхову компанію, корпоративний інвестиційний фонд до похідних (спеціальних) форм [14, с.66], створює, як слушно зазначає О. І. Зозуляк, ще одну організаційно-правову форму в організаційно-правовій формі [15, с.107]. Ученим виокремлюються базові та модифіковані (ускладнені) організаційно-правові форми. Моделювання модифікованих організаційно-правових форм фінансових установ відбувається шляхом включення до структури основних елементів базових організаційно-правових форм юридичної особи спеціальних вимог: до порядку та структури формування статутного

капіталу фінансової установи, до правового статусу матеріального забезпечення та репутації її засновників/учасників, до системи управління із створенням спеціальних органів та порядку реалізації господарської компетенції, до умов відповідальності та її розподілу між засновниками та фінансовою установою тощо [14, с. 67]. Модифіковані організаційно-правові форми, згідно із концепцією ученого, не є окремими організаційно-правовими формами юридичних осіб [14, с. 74]. Видається за доцільне приєднатися до такого бачення організаційно-правових форм юридичних осіб, адже якщо виходити із того, що наявність додаткових, ускладнених вимог до статусу юридичної особи, пов'язаних із сферою її діяльності, спричиняє виникнення спеціальної – окремої організаційно-правової форми, то є ризик потонути у безкінечній їх кількості. Якщо виходити із трактування організаційно-правової форми, розробленого І. М. Кучеренко на основі об'єкта права власності, обсягу відповідальності за зобов'язаннями юридичної особи, то КІФ містять в своїй основі правові параметри акціонерних товариств [16]. Враховуючи ж спеціальні вимоги КІФ щодо порядку формування майна; предмета діяльності, то ці критерії характерні для будь-якого виду модифікованих організаційно-правових форм юридичних осіб, зокрема, банків, страхових компаній тощо. Тому в розрізі підтримання концепції І. В. Борисова про кодифікованість таких юридичних осіб, варто наголосити на тому, що КІФ не є окремою організаційно-правовою формою юридичних осіб приватного права. На нашу думку в основі відсутності самостійності КІФ як організаційно-правової форми знаходиться той самий об'єкт права власності як і в АТ. Це є специфічний об'єкт права власності – акція, якою посвідчуються корпоративні права. Цей специфічний об'єкт права власності визначає також і особливості здійснення корпоративних прав і їх відчуження. Саме це є пріоритетною ознакою, яка не дозволяє стверджувати про самостійність КІФ як організаційно-правової форми. Водночас, інші правові ознаки свідчать про унікальність конструкції КІФ в системі модифікованих організаційно-правових форм (особливість створення (лише заснування), особливість припинення (лише ліквідація); особливість управління (відсут-

ність виконавчого органу); особливість належних учасниками КІФ корпоративних прав (право на дивіденди мають учасники лише закритих КІФ, а інші отримують прибуток від продажу акцій). Наведені аргументи визначають особливість унікальності феномену КІФ з-поміж модифікованих організаційно-правових форм юридичних осіб.

На основі вище викладених положень можна стверджувати про потребу застосування при моделюванні найменування КІФ положень Закону „Про АТ”, пов’язаних із належністю їх до АТ, із можливістю функціонування їх як ПАТ чи ПрАТ. Стосовно ж спеціальних вимог до найменування КІФ, пов’язаних із численними класифікаціями ІСІ у спеціальному Законі, вважаємо, що відсутня потреба вказувати на належність КІФ до абсолютно усіх класифікаційних рівнів. Окрім того, проблема „перенавантаженості” найменування КІФ в результаті наявності численних класифікацій ІСІ повинна вирішуватися встановленням у Законі норми, згідно із якою у статуті КІФ має вказуватися повне та скорочене найменування КІФ.

1. Федюк Л. В. *Особисті немайнові права юридичних осіб: монографія* / Л. В. Федюк. – Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника, 2013. – 500 с.
2. *Цивільний кодекс України : закон України № 435-IV від 16.01.2003 р.* [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
3. *Науково-практичний коментар цивільного кодексу України : у 2 т. – 5-те вид., перероб. і допов.* / [Кузнєцова Н. С., Дзера О. В. та ін.] ; за ред. О. В. Дзери, Н. С. Кузнєцової, В.В. Луця. – К.: Юрінком Інтер, 2013. – Т. I. – 832 с.
4. *Цивільне право України: Загальна частина* / І. А. Бірюков, Ю. О. Заїка.; За ред. І. А. Бірюкова і Ю. О. Заїки. – К.: Алеута, 2014. – 510 с.
5. *Про інститути спільного інвестування : закон України № 5080-VI від 05.07.2012 р.* [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5080-17>
6. Слободян О. А. *Проблемні питання найменування інститутів спільного інвестування* / О. А. Слободян // *Питання юридичної теорії і практики. Вісник Вищої ради юстиції, №1 (9), 2012.* – С.201-211.
7. *Вимоги щодо написання найменування юридичної особи або її відокремленого підрозділу : наказ Міністерства юстиції України від*

- 05.03.2012 № 368/5, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 05.03.2012 за № 367/20680 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua>.
8. Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців та громадських формувань: закон України № 755-IV від 15.05.2003 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/755-15>
9. Про акціонерні товариства : закон України № 514-VI від 17.09.2008 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/514-17>
10. Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди) : закон України № 2299-III від 15.03.2001 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2299-14>
11. Про банки і банківську діяльність : закон України № 2121-III від 07.12.2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>
12. Офіційний сайт української асоціації інвестиційного бізнесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.uaib.com.ua
13. Мазнева В. В. Діяльність корпоративних інвестиційних фондів в умовах недосконалого законодавства / В. В. Мазнева // Форум права: електронне наукове видання. – 2010. – № 3. – С. 284–289. – [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2010-3/10mvvunz.pdf>.
14. Борисов І. В. Організаційно-правові форми фінансових установ як учасників ринку фінансових послуг : дис. канд. юрид. наук: 12.00.04 / І. В. Борисов. – Х., 2016., 210 с.
15. Зозуляк О. Правовые вопросы определения организационно-правовых форм непредпринимательских юридических лиц по законодательству Украины [Текст] / О. Зозуляк // *Legea si Viata*. – Feb. 2014. – С. 106–110. – С. 107.
16. Кучеренко І. М. Організаційно-правові форми юридичних осіб приватного права : автор. дис. ... доктора юрид. наук: 12. 00. 03 / Кучеренко Ірина Миколаївна. – К., 2004. – С. 7.
- Данилюк М.Б. Цивільно-правові особливості найменування корпоративних інвестиційних фондів за законодавством України**

Статтю присвячено дослідженню питання цивільно-правових особливостей найменування корпоративних інвестиційних фондів відповідно до законодавства України.

Ключові слова: інститут спільного інвестування, корпоративний інвестиційний фонд, найменування юридичної особи, найменування корпоративного інвестиційного фонду, організаційно-правова форма юридичної особи.

Данилюк М. Б., Гражданско-правовые особенности наименование корпоративных инвестиционных фондов по законодательству Украины

Статья посвящена исследованию вопроса гражданско-правовых особенностей наименования корпоративных инвестиционных фондов в соответствии с законодательством Украины.

Ключевые слова: институт совместного инвестирования, корпоративный инвестиционный фонд, наименование юридического лица, наименование корпоративного инвестиционного фонда, организационно-правовая форма юридического лица.

Danyluk M.B. Civil legal peculiarities name corporate investment funds under the laws of Ukraine

An important factor for the successful development of the country has always been the investment. In developed market economies, corporate investment funds are among the most powerful investors, which attract and accumulate funds individual investors, turning them into investment funds. However, to attract investment state should create effective mechanisms to guarantee transparency to attract investors and use the money and their greatest possible security. The above mechanism for investment attraction called to be joint investment institutions. Today, they play a minor role in attracting investments into the economy and imperfect regulation of their legal status in that largely reduces economic benefits to which they are capable.

Giving corporate investment funds legal status leads to the need to clarify the issue of civil features the name of the legal entity of private law, through which the identification of a legal entity as the subject of civil relations.

Legislation governing corporate investment funds indicates the creation of a legal entity in the form of the company, not containing instructions on its type (public corporation or private corporation).

The article concludes on the need for the use of corporate investment funds provisions of the Companies with regard to the name of their affiliation to joint-stock companies, with up to form the company, depending on how the public offering, as corporate foundations may place shares as only between shareholders (venture funds), and among others (open type). Name of investment funds, in the presence of numerous classifications of joint investment institutions must be addressed in the law establishing rules under which the charter enterprise fund has indicated their full and abbreviated name.

Keywords: collective investment, corporate investment fund, legal entity name, the name of a corporate investment fund, the organizational and legal form of legal entity.